

DISPOSO:

Article primer.—Els apartats a) i c) del paràgraf u de l'article quart del Reial decret llei u/mil nou-cents setanta-set, de quatre de gener, queden redactats de la manera següent:

«a) Els de falsificació de moneda metàl·lica i bitllets de l'Estat i banc; els de tràfic monetari, compresos als articles dos-cents vuitanta-tres al dos-cents noranta del Codi penal i a la Llei de delictes monetaris de vint-i-quatre de novembre de mil nou-cents setanta-vuit; els compresos al capítol I del títol II del llibre II del Codi penal i els inclosos als articles dos-cents quaranta, dos-cents quaranta-u i dos-cents quaranta-quatre del mateix text legal en els supòsits tipificats en aquests tres últims articles quan es cometin utilitzant mitjans de comunicació social o qualsevol altre que faciliti la publicitat.»

«c) Els de tràfic il·lícit de drogues tòxiques o estupefaents, frauds alimentaris i de substàncies farmacèutiques o medicinals, els relatius a la corrupció i prostitució que siguin comesos per bandes o grups organitzats, així com els d'escàndol públic, quan es realitzin per mitjà de publicacions, pel·lícules o objectes pornogràfics, sempre que tots aquests produeixin efectes en llocs pertanyents a diferents audiències provincials.»

Article segon.—Es prorroga durant un any la vigència de la Llei cinquanta-sis/mil nou-cents setanta-vuit, de quatre de desembre, de mesures especials en relació amb els delictes de terrorisme comesos per grups armats.

Article tercer.—Aquest Reial decret llei entra en vigor l'endemà de la publicació al «Butlletí Oficial de l'Estat» i és aplicable a efectes processals a les causes que s'iniciïn a partir de la data esmentada.

El que disposa l'article primer queda sense efecte quan entri en vigor la futura Llei orgànica del poder judicial i es determini per llei la competència específica de la Sala Penal de l'Audiència Nacional. Així mateix la pròrroga que estableix l'article segon queda sense efecte si abans de l'any entra en vigor la llei que reguli les potestats governatives especials en relació amb els supòsits previstos a l'article cinquanta-cinc, apartat dos, de la Constitució espanyola.

Madrid, vint-i-tres de novembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

29181 LLEI 40/1979, de 10 de desembre, sobre règim jurídic de control de canvis. («BOE» 298, de 13-12-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta llei. Sapigüeu: Que les Corts Generals han aprovat la llei següent i jo la sanciono:

CAPÍTOL PRIMER

Règim general de control de canvis

Article primer.

Queden sotmesos als preceptes d'aquesta llei els actes, negocis, transaccions i operacions de qualsevol índole entre residents i no residents que impliquin, o del

compliment dels quals derivin o puguin derivar, cobraments o pagaments exteriors.

Article segon.

U. Correspon al Govern en defensa dels interessos generals, d'acord amb el que disposa aquesta llei, regular els actes, negocis, transaccions i operacions a què es refereix l'article anterior.

Dos. A aquests efectes, i mitjançant la reglamentació de control de canvis, pot prohibir, sotmetre a autorització prèvia, verificació o declaració i, en general, a qualsevol tipus de control administratiu:

a) Els actes d'adquisició i disposició, realitzats per un resident, sobre béns o drets posseïts a l'estranger i els mateixos actes, referents a béns o drets posseïts a Espanya, quan l'adquirent o disposador sigui un no resident.

S'entén per béns o drets posseïts a l'estranger:

U. Els béns immobles o mobles que estan situats a l'estranger i els drets establerts sobre aquests.

Dos. Les accions, obligacions, quotes representatives de parts alíquotes de capital i participacions en general en societats i empreses domiciliades en un país estranger, així com qualsevol altre títol mobiliari.

S'entén per béns o drets posseïts a Espanya els definits al paràgraf anterior, situats a Espanya, referents a societats i empreses domiciliades a Espanya.

b) Els actes i negocis en virtut dels quals un resident resulti o pugui resultar creditor o deutor d'un no resident, i els actes de disposició realitzats sobre els drets i obligacions que se'n deriven.

c) Els actes i negocis en virtut dels quals un resident constitueixi, adquireixi o disposi d'havers en divises, o un no resident constitueixi, adquireixi o disposi d'havers en pessetes.

A aquests efectes es conceptuen com a havers els saldos de comptes oberts en banc o qualsevol altres establiments financers, o en els llibres de societats i altres entitats.

d) Els actes de cobrament i pagament entre residents i no residents.

e) La importació i exportació d'or amonedat o en barres, bitllets de banc, mitjans de pagament de qualsevol classe i, en general, títols representatius de drets, tant si estan xifrats en pessetes com en moneda estrangera.

f) La tinença en el territori espanyol per part de residents o no residents de mitjans de pagament de qualsevol classe i, en general, de títols representatius de drets xifrats en moneda estrangera, o en pessetes, per part de no residents; la tinença a l'estranger per part de residents de qualsevol d'aquests mitjans de pagament i títols, i la venda, a través del mercat espanyol de divises, dels que els residents posseeixin o adquireixin.

Article tercer.

Quan en funció del que es disposi a la reglamentació de canvis, una determinada operació s'hagi de considerar legal o autoritzada, s'entenen així mateix autoritzats el cobrament o pagament exterior corresponent i la importació o exportació dels instruments de gir o crèdits utilitzats, llevat que la reglamentació de canvis o la corresponent autorització administrativa disposin el contrari.

Article quart.

U. Són residents, als efectes d'aquesta llei, les persones físiques domiciliades en territori espanyol o que resideixin principalment a Espanya, i les persones jurídiques amb domicili social a Espanya.

Les persones físiques de nacionalitat espanyola que resideixin a l'estranger tenen la consideració de residents respecte al patrimoni constituït a Espanya amb anteriori-

tat a la seva presa de residència a l'estranger, i a les rendes que en procedeixen.

Dos. Són no residents les persones físiques domiciliades en territori estranger o que hi tinguin la seva residència principal i les persones jurídiques amb domicili social a l'estranger.

Les persones físiques de nacionalitat estrangera que resideixin a Espanya tenen la consideració de no residents respecte al patrimoni constituït fora d'Espanya, amb anterioritat a la presa de residència i a les rendes procedents d'aquest.

Les persones físiques de nacionalitat espanyola que resideixin a Espanya tenen la consideració de no residents respecte al patrimoni constituït fora d'Espanya, durant la seva residència a l'estranger.

Tres. La qualitat de residents o no residents dels establiments i sucursals de les persones jurídiques espanyoles a l'estranger, i dels de les persones jurídiques estrangeres, a Espanya, s'ha de determinar reglamentàriament.

Quatre. La residència o no residència s'ha d'acreditar en la forma que reglamentàriament s'estableixi.

Article cinquè.

U. L'Administració pot autoritzar, en les condicions i els límits que es determinin reglamentàriament, els bancs operants a Espanya, caixes d'estalvis i altres entitats de crèdit a intervenir en les operacions regulades per aquesta Llei. Aquesta autorització és revocable si hi ha un motiu justificat per a això i està subordinada al compliment de les condicions d'aquesta.

Dos. Les entitats autoritzades queden subjectes al deure de col·laboració amb els organismes encarregats del control de canvis i de la vigilància dels delictes monetaris. Les entitats que incompleixin aquest deure es poden considerar incurses en els articles cinquanta-sis i cinquanta-set de la Llei d'ordenació bancària, amb independència de la suspensió o revocació de l'autorització indicada al número u d'aquest article.

CAPÍTOL II

Delictes monetaris

Article sisè.

Cometen delictes monetaris en perjudici de l'economia nacional els qui contravinguin el sistema legal de control de canvis mitjançant qualsevol dels actes o omissions següents, sempre que la seva quantia excedeixi els dos milions de pessetes:

A) Els qui sense haver obtingut la preceptiva autorització prèvia o havent-la obtingut mitjançant la comissió d'un delictes:

Primer.—Exportin moneda metàl·lica o bitllets de banc espanyols o estrangers, o qualsevol mitjà de pagament o instruments de gir o crèdit, tant si estan xifrats en pessetes com en moneda estrangera.

Segon.—Importin moneda metàl·lica espanyola, bitllets del Banc d'Espanya o qualsevol mitjà de pagament o instruments de gir o crèdit xifrats en pessetes.

Tercer.—Els residents que constitueixin, o adquireixin a títol oneros, a l'estranger, béns o drets de contingut patrimonial o creditici.

Quart.—Els qui en territori espanyol, eludint el control de canvis, acceptin qualsevol pagament, lliurament o cessió de pessetes d'un no resident, o pel seu compte, o els que realitzin en el seu favor o pel seu compte.

B) Els residents que no posin a la venda, a través del mercat espanyol autoritzat i dins els quinze dies següents a la seva disponibilitat, les divises que posseeixin.

C) Qui obtingui divises mitjançant al·legació de causa falsa, o per qualsevol altra forma il·lícita.

D) Qui destini divises lícitament adquirides a un fi diferent de l'autoritzat.

Article setè.

U. Els autors de delictes monetaris són castigats:

Primer.—Amb la pena de presidi major i multa del dècuple de la quantia del delictes, quan excedeixi els cinquanta milions de pessetes.

Segon.—Amb la pena de presidi menor i multa del quintuple quan excedeixi els deu milions de pessetes i no passi dels cinquanta milions de pessetes.

Tercer.—Amb la pena d'arrest major i multa del triple quan excedeixi els cinc milions de pessetes i no passi dels deu milions de pessetes.

Quart.—Amb la pena de multa de l'import que correspongui fins al doble, quan excedeixi els dos milions de pessetes i no passi dels cinc milions de pessetes.

Dos.—Els tribunals han d'imposar les penes en el seu grau màxim quan els delictes es cometin per mitjà o en benefici d'entitats o organitzacions en les quals de la seva pròpia naturalesa o activitat pugui derivar-ne una especial facilitat per a la comissió de delictes.

Tres. Si els actes previstos a l'article sisè es cometin al si d'una societat o empresa són responsables dels delictes les persones físiques que efectivament exerceixin la direcció i gestió de l'entitat i aquelles per compte de qui actuïn, sempre que tinguin coneixement dels fets.

Quatre. Els tribunals, tenint en compte la transcendència econòmica del fet per als interessos socials, les especials circumstàncies que hi concorrin, la personalitat del culpable i especialment la reparació o disminució dels efectes del delictes i la repatriació del capital, poden imposar les penes inferiors en un grau a les assenyalades.

Cinc. La moneda espanyola, divisa, objectes i qualsevol altre dels elements per mitjà dels quals es cometi un delictes monetari, es reputa instrument del delictes a l'efecte del que preveu l'article quaranta-vuit del Codi penal.

Sis. El Codi penal s'aplica amb caràcter supletori.

Article vuitè.

Els administradors, directius o empleats de les entitats autoritzades assenyalades a l'article cinquè que per negligència en l'exercici de les seves funcions, apreciada pels tribunals, hagin facilitat la comissió d'alguna de les conductes descrites a l'article sisè són castigats amb una multa de fins a dos milions de pessetes.

Article novè.

U. Els tribunals espanyols són competents per al coneixement dels delictes establerts a l'article sisè d'aquesta Llei, sigui quin sigui el lloc on s'hagin executat els fets.

Dos. La competència i els procediments per conèixer dels delictes monetaris es regula per la Llei d'enjudiciament criminal i el Reial decret llei u/mil nou-cents setanta-set, de quatre de gener.

Tres. D'acord amb el que disposa l'article cent quaranta-dos de la Llei d'enjudiciament criminal, la sentència, sens perjudici dels altres pronunciaments que el precepte esmentat estableix, ha de determinar, si s'escau, la responsabilitat civil que regula l'article cent quatre del Codi penal.

Quatre. a) En tot cas, els jutges i tribunals de la jurisdicció penal competent per conèixer dels delictes d'aquesta Llei poden requerir el coneixement de qualsevol expedient que l'Administració estigui instruint per fets sancionats en aquesta Llei, d'ofici o per denúncia, i l'Administració té l'obligació de remetre les actuacions, sense que sigui possible el plantejament de conflicte jurisdiccional. La mateixa obligació de remissió té l'Administració quan, amb motiu del coneixement d'un

expedient administratiu en matèria de control de canvis, apreciï indicis que el fet pot ser constitutiu de delictes sancionat a l'article sisè d'aquesta Llei.

b) Mentre l'autoritat judicial estigui coneixent d'un fet, l'Administració s'ha d'abstenir de tota la seva acció sancionadora en relació amb les conductes origen d'aquest. L'activitat sancionadora de l'Administració, en virtut de les infraccions administratives previstes en aquesta Llei, només es pot iniciar o continuar quan el procés penal acabi per sentència absoluta o una altra resolució que hi posi fi, provisionalment o definitivament, sense declaració de responsabilitat penal, sempre que estiguin basades en un motiu que no sigui la inexistència del fet, la declaració expressa de no haver-hi participat l'acusat o l'exempció de responsabilitat penal d'aquest. Tanmateix, en aquests dos últims supòsits, l'Administració pot sancionar les infraccions administratives relacionades amb el fet i comeses per un tercer no subjecte al procediment penal.

CAPÍTOL III

Infraccions administratives

Article deu.

U. Constitueixen infracció administrativa greu en matèria de control de canvis:

a) Les conductes previstes a l'article sisè d'aquesta Llei, quan la seva quantia supera les vint mil pessetes, sense excedir els dos milions.

b) Qualsevol altre acte dels previstos a l'article segon d'aquesta Llei i no tipificat al seu article sisè, quan s'hagi executat sense l'autorització administrativa prescrita expressament a les normes de control de canvis o amb aquesta autorització, si ha estat obtinguda il·lícitament.

Dos. Constitueix infracció administrativa lleu qualsevol acció o omissió realitzada amb incompliment de les normes reguladores del control de canvis i no constitutiva de delictes o infracció greu.

Tres. Les infraccions greus són sancionades amb una multa de la meitat de la quantia del contingut econòmic de l'acte executat, sense que en cap cas la sanció no pugui ser inferior a deu mil pessetes.

Les infraccions lleus són castigades amb una multa de quantia no inferior a deu mil pessetes i que no excedeixi la meitat del contingut econòmic.

Quatre. Com a sanció accessòria es pot acordar el comís de la moneda espanyola, divises, objectes i qualsevol altre dels elements per mitjà dels quals es cometin les infraccions que preveu aquest capítol.

Cinc. La sanció es gradua tenint en compte les circumstàncies que concorrin en els fets i en les persones responsables d'aquests, i s'ha de prendre en consideració, si s'escau, la repatriació del capital.

Article onze.

U. Són sancionats amb una multa de fins a un milió de pessetes, com a autors d'una infracció administrativa, els administradors, directius o empleats de les entitats autoritzades indicades a l'article cinquè, que, per actes o omissions negligents en l'exercici de les seves funcions, hagin facilitat la comissió d'alguna infracció administrativa de les contingudes en aquesta Llei. Aquesta sanció sempre ha de ser inferior a la que correspongui a la infracció principal.

Dos. En aquests supòsits l'autoritat competent pot acordar a més per a això la suspensió o revocació de l'autorització prevista a l'article cinquè.

Article dotze.

U. Correspon a l'Administració de l'Estat, a través dels òrgans que tinguin atribuïda la competència substantiva específica per a la regulació i vigilància del control de canvis amb l'exterior, el coneixement de les infraccions administratives previstes a l'article deu d'aquesta Llei.

Dos. Per a la imposició de les sancions administratives s'aplica el procediment sancionador regulat pel capítol II del títol VI de la Llei de procediment administratiu.

Tres. La sanció que si s'escau correspongui s'imposa mitjançant resolució de:

a) El Consell de Ministres, si la sanció és superior a deu milions de pessetes.

b) El Ministre o Secretari d'Estat, segons el que s'expressa al número u, si la sanció és superior a cinc milions de pessetes i no excedeix els deu milions.

c) Els Directors Generals en les sancions que no excedeixin els cinc milions de pessetes.

Article tretze.

U. Les resolucions que dictin els òrgans a què es refereix el número tres de l'article anterior són susceptibles de recurs d'acord amb el que preveuen la Llei de procediment administratiu i la Llei reguladora de la jurisdicció contenciosa administrativa.

Dos. Les infraccions administratives previstes en aquesta Llei prescriuen al cap de tres anys i les sancions corresponents imposades en virtut de resolució ferma, al cap de quatre anys.

Article catorze.

U. Si l'infractor reconeix davant l'Administració en el curs del procediment sancionador, i en tot cas abans que es formuli proposta de resolució, la seva responsabilitat per una infracció administrativa de control de canvis, la quantia de la qual no excedeixi els vint milions de pessetes, pot sol·licitar de l'Administració que interrompi la tramitació de l'expedient ordinari, sempre que hi concorrin les circumstàncies següents:

a) Que el responsable posi de manifest davant l'Administració els antecedents que permeten l'aclariment total dels fets.

b) Que no sigui reincident.

c) Que el dany causat sigui degudament reparat a judici de l'Administració.

Dos. Constatada la concurrència de les circumstàncies exposades en el número anterior, l'instructor ha d'acordar la interrupció de l'expedient ordinari i elevar a l'òrgan competent proposta de resolució per a la imposició de la multa, l'import de la qual no pot superar el cinquanta per cent de la quantia de la infracció.

L'òrgan competent ha de resoldre en el termini de trenta dies sobre la imposició de la multa o la prossecció de l'expedient ordinari.

Tres. A aquests efectes l'Administració ha de valorar les circumstàncies previstes al número cinc de l'article deu d'aquesta Llei, i tenir una especial consideració que l'interessat hagi posat de manifest la infracció espontàniament davant aquesta amb anterioritat a qualsevol actuació administrativa, comunicació o denúncia relacionada amb aquella.

Article quinze.

U. L'Administració pot acordar, durant la tramitació d'un procediment administratiu relatiu a una presumpta infracció en matèria de control de canvis, que es constitueixi garantia suficient per assegurar les responsabilitats que, si s'escau, en puguin derivar.

Dos. L'import de la moneda espanyola o divises intervingudes es pot aplicar, si s'escau, a la constitució de la garantia esmentada en el número anterior.

CAPÍTOL IV

Inspecció i investigació*Article setze.*

U. L'Administració ha de vigilar el compliment de les seves normes de control de canvis, i comprovar totes les situacions o activitats que puguin donar lloc a la seva infracció.

Dos. Els funcionaris dels òrgans administratius competents gaudeixen, en l'exercici de les seves funcions, de les facultats contingudes a l'article divuit.

Article disset.

U. Es crea la Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis a la qual correspon l'alta direcció i la impulsó a través dels òrgans corresponents de les activitats d'investigació i prevenció dels delictes monetaris i infraccions administratives de control de canvis, procurant la coordinació adequada dels organismes de l'Administració pública que puguin col·laborar amb els fins expressats, i garantint l'auxili més eficaç en aquesta matèria als òrgans judicials.

Dos. Els òrgans competents de l'Administració, així com els dependents de la Comissió abans esmentada, han de portar a terme a petició dels òrgans judicials, d'altres òrgans de l'Administració, o per pròpia iniciativa, actuacions d'investigació sobre els particulars que directament o indirectament condueixin a l'aclariment dels fets que puguin ser constitutius de delicte o infracció administrativa o a la prevenció d'aquests.

Article divuit.

U. El personal encarregat de fer les actuacions indicades en l'article anterior, en l'exercici de les seves funcions, pot tenir accés als establiments o llocs en què les persones físiques o jurídiques sotmeses a investigació duguin a terme activitats que puguin ser constitutives de delicte monetari, amb la finalitat de practicar registres i examinar tota classe de documentació que pugui estar relacionada amb els fets.

Dos. Per a l'entrada a qualsevol lloc tancat són d'aplicació les regles sobre això contingudes al títol VIII del llibre II de la Llei d'enjudiciament criminal.

Tres. Reglamentàriament s'ha de disposar el procediment per realitzar les actuacions d'investigació esmentades de manera que la seva eficàcia no s'aconsegueixi en perjudici de la dignitat i dels drets de la persona.

Article dinou.

Si efectuada la corresponent investigació per part de l'Administració se'n dedueixen indicis de la comissió d'algun dels delictes a què es refereix aquesta Llei, l'organisme competent ho ha de posar en coneixement de l'autoritat judicial, a la qual ha de remetre les actuacions que s'han practicat.

DISPOSICIÓ TRANSITÒRIA

Totes les normes processals d'índole penal contingudes en aquesta Llei només són aplicables als procediments que s'iniciïn a partir de la seva entrada en vigor. Els preceptes penals materials i els sancionadors administratius tenen caràcter retroactiu, en allò que resultin més favorables als responsables de delictes o infraccions monetàries.

DISPOSICIONS FINALS

Primera. Aquesta Llei entra en vigor al cap de tres mesos de la publicació en el «Butlletí Oficial de l'Estat».

Segona. S'autoritza el Govern perquè, mitjançant Decret, adapti la legislació d'inversions estrangeres a Espanya al que disposa aquesta Llei en tot el que fa

referència al subjecte en el règim de control de canvis i distribueixi les competències que s'hi estableixen, amb la finalitat de desconcentrar-les entre els òrgans previstos en aquesta legislació. En tot cas, el Consell de Ministres ha de conèixer les inversions superiors a cinc-cents milions de pessetes.

Tercera. El Govern ha de desplegar, mitjançant decret, la composició i les funcions de la Comissió de Vigilància de les Infraccions de Control de Canvis, que preveu l'article disset.

DISPOSICIONS DEROGATÒRIES

Primera. Queden derogades la Llei penal i processal de delictes monetaris de vint-i-quatre de novembre de mil nou-cents trenta-vuit i totes les altres disposicions legals que s'oposin al que disposa aquesta Llei.

Segona. El Govern, en el termini de tres mesos, ha de publicar la corresponent taula de disposicions derogades o modificades per aquesta Llei.

Per tant,

Mano a tots els espanyols, particulars i autoritats, que compleixin aquesta Llei i que la facin complir.

Palau Reial, de Madrid, deu de desembre de mil nou-cents setanta-nou.

JUAN CARLOS R.

El president del Govern,
ADOLFO SUÁREZ GONZÁLEZ

29282 LLEI 41/1979, de 10 de desembre, sobre creació de cossos especials de l'Administració de l'Estat dependents del Ministeri de Transports i Comunicacions. («BOE» 298, de 13-12-1979.)

JUAN CARLOS I, REI D'ESPANYA

A tots els qui vegeu i entengueu aquesta Llei.

Sapiguen: que les Corts Generals han aprovat la Llei següent i jo la sanciono.

Article primer.

U. Es creen els cossos especials següents de l'Administració civil de l'Estat, que depenen del Ministeri de Transports i Comunicacions, amb les plantilles pressupostàries que així mateix es fixen:

Denominació	Plantilla pressupostària - Places
Cos d'enginyers aeronàutics	120
Cos d'enginyers tècnics aeronàutics	200
Cos de tècnics especialistes aeronàutics	1.420
Cos d'enginyers de telecomunicació	26
Cos d'enginyers tècnics de telecomunicació	119

Dos. Aquests cossos es regeixen per la Llei de funcionaris civils de l'Estat i per les normes contingudes en aquesta Llei.

Article segon.

U. Corresponen al cos d'enginyers aeronàutics les funcions per a les quals habilita el títol d'enginyer